6 Σεπτεμβρίου 2014

Το δόρυ του Αρχιστράτηγου

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

arxaggelos-mixail Image type: unknown Από έναν τόπο της Φρυγίας πέρασε, λένε, στα πολύ παλιά τα χρόνια ο αρχιστράτηγος των αγγελικών δυνάμεων, ο αρχάγγελος Μιχαήλ. Στον τόπο εκείνο ανάβλυσε νερό. Και το νερό τούτο ήτανε πολύ θαυματουργό. Έτσι, όποιος άρρωστος έφτανε εκεί και πλυνόταν και έπινε, γιατρευότανε αμέσως. Φαντάσου κόσμος που ΄τρεχε στη θαυματουργή πηγή του αρχαγγέλου Μιχαήλ!

Ένας απ΄ αυτούς, που είχε γιατρευτεί η κόρη του από κακιά αρρώστια, έμεινε στον τόπο εκείνον και με τα χέρια του έχτισε ναό στ΄ όνομα του Αρχιστράτηγου από ευγνωμοσύνη για το θαύμα. Ακόμα σκέπασε μ΄ όμορφο τρουλωτό κτίσμα το αγίασμα κι άναβε νύχτα μέρα το καντήλι του Ταξιάρχη.

Στα μέρη εκείνα, ύστερα από χρόνια, ήρθε να υπηρετήσει στον ναό άνθρωπος ευλαβής, ο Άρχιππος. Με τα χρόνια, με τις νηστείες και τις προσευχές με την προστασία του αρχαγγέλου και τη χάρη του Θεού ο Άρχιππος έγινε γνωστός σ΄ όλους τους γύρω τόπους. Έκανε, λένε, θαύματα. Ήτανε πια άγιος άνθρωπος. Πλήθη πιστών ανθρώπων έρχονταν σ΄ αυτόν και φεύγανε γιατρεμένοι στο σώμα και στην ψυχή. Δοξάζονταν ο Θεός κι ο Αρχάγγελος. Μόνον οι ειδωλολάτρες αγρίευαν όσο άκουγαν τα θαύματα του ανθρώπου του Θεού. Τόσο πολύ φούντωσε το μίσος τους, που μια φορά τον βρήκαν απροστάτευτο και τον χτυπήσανε αλύπητα. Βαλθήκανε και την πηγή να καταστρέψουν, αλλά – μεγάλη η δύναμη του Αρχαγγέλου – μείναν τα χάρια τους ξερά κι άλλοι απ΄ αυτούς πέσαν πάνω σε

φλόγες που τους εμπόδιζαν να προχωρήσουν. Φοβηθήκαν! Γύρισαν πίσω, μα δεν αλλάξανε τη γνώμη τους.

Η πηγή κι η εκκλησία του Αρχαγγέλου ήτανε στη ρίζα ενός βουνού. Λίγο πιο πλάι κυλούσε με ορμή τα νερά του ένα ποτάμι. Σκάψαν, λοιπόν, ένα βαθύ χαντάκι, ώστε να φέρουν τα νερά του ποταμού πάνω από την εκκλησία. Έτσι σχεδίαζαν να πνίξουνε τον άγιο, μαζί του τα πλήθη που περίμεναν να γιατρευτούν, όλους εκείνους τους προσκυνητές που τρέχανε να ευχαριστήσουν τον αρχάγγελο για κάποιο θαύμα, κι ακόμα, να χαλάσουν εκκλησιά κι αγίασμα.

Έτσι λογάριαζαν. Μα το νερό δεν πήγε εκεί που οδηγούσε το χαντάκι. Τράβηξε, σαν να ΄ταν ζωντανό, από την άλλη την μεριά και χάλασε τα σχέδιά τους.

Πιο πολύ θύμωσαν τώρα οι ειδωλολάτρες. Βρήκανε άλλους δυο ποταμούς που εκυλούσανε απ΄ το βουνό δεξιά και αριστερά απ΄ το εκκλησάκι. Εσκάψανε να ενώσουνε τα δυο ποτάμια. Θ΄ αφήναν το νερό πάνω ακριβώς από την εκκλησιά και, πάει, θα τη χαλούσαν!

Ο ερημίτης Άρχιππος έβλεπε και μάθαινε τι εκάναν. Σκορπίσανε οι προσκυνητές, γεμάτοι φόβο. Μα εκείνος ήξερε. Είχε τη δύναμη του Αρχαγγέλου. ¨ησυχος και ειρηνικός περίμενε το θαύμα.

Πλησίαζε η ώρα που θ΄ ανοίγανε τα τελευταία μέτρα γης, για να ενωθούνε στον κατήφορο τα δυο ποτάμια. Γονάτισε ο Άρχιππος και προσευχήθη μ΄ όλη τη θέρμη της ψυχής του στον Αρχάγγελο να κάνει το θαύμα του. Κάτι να γίνει, να γλιτώσει η εκκλησιά και το αγίασμα.

Mixail_Xonais_mesa

Image not found or type unknown

Να, εκεί πάνω ενωθήκαν τώρα τα

νερά κι ορμούν προς τον κατήφορο βογκώντας. Μία στιγμή! Κι όλα θα χαθούν!

Σε τούτη όμως τη στιγμή πόσα γινήκαν! Άκουσε τ΄ Αρχαγγέλου τη φωνή να τον καλεί ο Άρχιππος και βγήκ΄ από την εκκλησία. Μπροστά του γιγαντόσωμος στεκότανε ο Μιχαήλ, ο Ταξιάρχης. Με το δεξί σταυρώνει τον αέρα κι ευθύς στέκονται τα νερά σαν να ΄ταν τείχος, όπως τότε με τον Μωυσή στην Ερυθρά θάλασσα.

Έξω από την πόρτα του ναού ξανασταυρώνει ο Αρχάγγελος μία τεράστια πέτρα. Αγγίζει εκεί το δόρυ του. Και στη στιγμή – όλα γινήκανε σε μια στιγμή – βούιξαν, χύθηκαν, ορμήσαν τα νερά κι εκεί στην πέτρα που εσκίσθη σαν χωνί, μπήκαν και χάθηκαν μέσα στης γης τα βάθη.

«Να χωνευθείτε κάτω εδώ!», ακούστηκ΄ η φωνή του Αρχαγγέλου και από τότε ο τόπος ονομάστηκε «Χώνες».

Σώθηκε η εκκλησία. Γλίτωσε ο Άρχιππος. Και τ΄ αγιασμένο το νερό συνέχισε να κάνει θαύματα στις Χώνες τ΄ Αρχαγγέλου Μιχαήλ.

Σ.Γ.Α.

Άκουσε την αφήγηση της ιστορίας

%arxistratigos_Xonais%